

Sklářské sympozium Vysočina 2012

„To nejlepší, co ve mně je!“

Již téměř třicet let uplynulo od doby, kdy se konalo poslední – deváté sklářské sympozium ve Škrdlovicích na Českomoravské vrchovině. Tato huť, jejíž počátky jsou spojeny se jménem Emanuela Beránka, se během své více než šedesátileté historie díky spolupráci s řadou renomovaných výtvarníků a zručnosti místních sklářů výrazně zapsala do historie moderní hutnické sklářské výroby. S myšlenkou uspořádat ve Škrdlovicích sympozium přišel v roce 1970 tehdejší dlouholetý ředitel sklárny Jaroslav Svoboda. A byl to právě on, kdo tuto tradici, přerušenu v roce 1983, po třech desetiletích znovu obnovil ve své sklárně AGS Svoboda Karlov u Žďáru nad Sázavou.

Za podpory Kraje Vysočina bylo v huti Karlov uspořádáno ve dnech 20. až 25. května 2012 mezinárodní Sklářské sympozium Vysočina 2012, na jehož realizaci se spolupodílela také Horácká galerie v Novém Městě na Moravě. Cílem této iniciativy bylo nejen pokračovat v tradici sklářských sympozií v Kraji Vysočina, ale rovněž podpořit vzájemnou spolupráci českých

a rakouských příhraničních regionů v rámci projektu Porta cuturae, který zastřešuje spolupráci Jihočeského kraje, Kraje Vysočina, Jihomoravského kraje a spolkové země Dolní Rakousko v oblasti kultury a umělecké tvorby.

Téma sympozia „To nejlepší, co ve mně je!“ mohlo lákat umělce k tomu, aby zameditovali nad vlastním nitrem a vyjádřili tuto myšlenku ve své tvorbě, ale zároveň mohlo být bráno jednoduše jako výzva vytvořit něco unikátního. Rozmanitost vzniklých děl byla umocněna širokým prostorem pro interpretaci společného tématu, ale především je důsledkem kreativity a osobitosti tvorby zúčastněných sklářských umělců.

Díky tomu můžeme mezi výsledky sympozia obdivovat organické a anorganické přírodní tvary, objekty s vyrytými texty básní, tenkostěnné kalichy evokující dávné časy, abstraktní zobrazení lidských postav, instalaci z rytých čoček zobrazující běh životem a mnoho dalších děl, která se zrodila pod šikovnými rukama sklářů, asistentů, brusičů a zkušených výtvarníků v žáru Karlovské huti. Kouzlo výrobního procesu bylo zdokumentováno v krátkém filmu a spolu s výpovědí aktérů a organizátorů nabízí poutavý pohled do zákulisí sklářské umělecké tvorby.

Úspěch tohoto projektu je zásluhou všech zúčastněných osob a organizací, ale především rakouských, slovenských a českých sklářských umělců, kteří zde souhrnně představují své nejzdařilejší práce ze Sklářského sympozia Vysočina 2012.

Jan Kliment